

Semide

– cllttynl · 08 Ağustos 2014

SEMİDEM'e

I

İçimde dağları yürüttün Semide,
Ferhat olup dağları mı deleyim,
Mecnun olup çöllere mi düşeyim,
Kerem olup küllere mi gömüleyim,
İçimde dağları yürüttün Semide...

Tutsa da sisli dağların dorukları buz,
Eylül'de getirdin içime temmuz...
Değiştirdi birden silueti geçmek bilmeyen zamanın,
Akrep peşine düştü saat kulesinde yelkovanın.

Hüznü yetim bıraktı açacağında kalem,
Seyre durdu semada iki gönlü, âlem.

Hangi antikacıdan aldın bu mahzun, efsunlu bakışlarını,
Hangi saatçi düzeltir senden başka kalbimin tik taklarını...

Gönülde aksini görünce nilüfer dondu,
Biçare muallâkta kendi aksini unuttu.

Mızrap tutsak kaldı sazın efkârı döşünde,
Dili tutuldu şairlerin gözlerimde seni görünce,

Güller ellerinde can buldu dallarından kopunca,
Aşkın ateşi sardı goncaları tepeden tırnağa usulca...

Şiirlerim sana büründü ilham perilerimle ,
Kafiyeler abesleşti, adının geçtiği şah beyitlerde,
İmgeler metaforlaşarak dilimin ucunda,
Melankolik halim dağıldı, hayalinin burcunda...

Semide gözlerinden bana bakıyor Mevla
Mecnun olmak düştü, uçsuz bucaksız ummana,
Semide bakışlarından aks ediyor Mevla,
Dar geliyor uçsuz bucaksız çöller, Mecnun'una...

Semide, bu şiirimle girecek adın lügate,
Adın içimde mısra mısra, dilimde en güzel kafiye,
Gün batarken kızıl rengiyle sessizce,
Sen dilimde beyitleri infilak ettiren imge...

II

Elif idim döndüm seninle vav'a,
Cayır cayır yanan ateş iken Semide,
Karanlıklar içinden sıyrılıp benliğimde,
Adem çöllerini aşıp geldim vücuda...

Şimdi seninle uçsuz bucaksız ummanlar göldür,
Sensiz dibi görünmez deryalar serapsız çöldür,
Yüreğim seninle kavuştu hazandan bahara,
Şimdi sensiz her anım içimde derin bir vaha...

Bilmem hangi ejderhanın ateşidir içimdeki,
Bilmem hangi aşığın gam kepçesidir içimde çalan,
Bilmem hangi şiirde saklıdır gözlerindeki,
Bilmem bakışların mıdır, sükûtun mudur beni böyle yakan...

III

Semide, kışın arifesi sonbahar,
Gecenin arifesi sabahtır,
Sensizliğin arifesinde vuslat,
İçimde büyüyen hünkârdır...

Hangi şehir dayanır senin hasretine,
Hangi renk kıskanmaz, gözlerini görünce,
Hangi kalem lal olmaz seni yazdığında,
Hangi can, benden olur senden başka...

IV

Semide Elif ile Vav arasındır,
Vav'dan Elif'e dönüşün adıdır ,
Elif'in vav halidir,
Vav'ın elif'e yandığı ahvaldir Semide...

Şair olduğumu unuturum, gözlerinin karanlığında,
Mısralar kendiliğinden çıkıp gelir dudaklarıma,
Gönül dağlarımda çağlayan pınarların kaynağına,
Misk kokusuyla konar endamıyla şiirlerimin burcuna...

Yıldızlar sensizliğimde utanır, uzağımda kalınca,
Sessizliği tutsak alır kelimeler, dudaklarımda.
Prangalaşır sevda şiirlerim bağrımda,
Semide, deyip suskunluğumu içime atınca...

Yalnızlığım takınır bütün süsünü çağırır yanına,
Yollardan örer engelleri mendilimin kenarına,
Kan tükürür hüznüm sensizliğin adı geçince,
Her saniye, her dakika tarifsiz işkence...

Semide dilimde la havle vela,
Yüreğimde esma-ül Hüsna,
Kahrına da lütfuna da bela,
Semide dudaklarımda en güzel seda...

Sonbahar yapraklarına kazılmış müjde,
Kuru dallara çarpan rüzgârda son beste...

İçimde dağları yürüttün Semide,
Ferhat olup dağları delsemde,
Mecnun olup çöllere düşsemde,
Kerem olup küllere gömülsemde,
Sen bendesin ben sende, Semide...

Celâlettin Yünel

I 28 Eylül-16 Ekim 2013

II 03 Kasım 2013 (21.38)

III 25 Ocak 2014

IV 04 Nisan 2014